

Jörg Widmann, Tabea Zimmermann & Annika Treutler

—*Hi havia una vegada...*

Palau Cambra

Dilluns, 24.02.20 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

I un gos lladrant (fragment)

“En vull més i llavors ve la rondalla...
diu que diu que hi ha un amor que
ja no calla...”

Blanca Llum Vidal
— *Amor a la brega* (2018)

Programa

Jörg Widmann, clarinet
Tabea Zimmermann, viola
Annika Treutler, piano

I part

Robert Schumann (1810-1856)
Märchenerzählungen, op. 132 16’
Lebhaft, nicht zu schnell
Lebhaft und sehr markirt
Ruhiges Tempo, mit zartem Ausdruck
Lebhaft, sehr markirt

Fantasiestücke, op. 73 11’
Zart und mit Ausdruck
Lebhaft, leicht
Rasch und mit Feuer

Jörg Widmann (1973) 29’
Es war einmal (Fünf Stücke im Marchenton)

II part

Robert Schumann
Märchenbilder, op. 113 17’
Nicht schnell
Lebhaft
Rasch
Langsam, mit melancholischem Ausdruck

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) 22’
Trio per a clarinet en Mi b major, KV 498, “Kegelstatt”
Andante
Menuetto
Rondeaux: Allegretto

Durada de la pausa 15’

Tres en ratlla

El polifacètic Jörg Widmann (compositor resident del Palau de la Música aquesta temporada) ens visita aquest vespre en la doble condició de creador i d’instrumentista amb un programa integrat del tot per obres d’audició infreqüent, enginyosament entrelaçades i en què estarà acompanyat per dos músics –i amics– excepcionals. De cloenda, l’obra més antiga, en la qual, d’una manera excepcional, Mozart va recórrer a un únic instrument de les tres principals famílies cambrístiques (corda, vent i teclat), amb la raresa afegida que el que tria de la primera categoria no és l’omnipresent violí, sinó la molt més infreqüent viola, un instrument que tocava el compositor austríac mateix, amb un registre similar al clarinet, ambdós contraposats al piano, l’únic amb greus suficients per contrarestar els registres mitjà i agut dels altres dos. Tampoc la seqüència de moviments (un lent inicial, un minuet i un rondó final marcat *allegretto*) és ortodoxa en una obra en què tot, com les diverses associacions tímbriques entre els tres instruments, sona innovador.

Les tres obres de Robert Schumann uneixen el piano i el clarinet, la viola i aquests dos instruments. Els títols, amb les referències a la fantasia i als contes, ens remetent a la seva vessant més lírica i somniadora. Les tres obres que sonaran al programa d’avui també exploren les possibilitats tímbriques d’un format cambrístic intimista i van néixer amb intervals regulars de dos anys: el 1849 (opus 73), el 1851 (opus 113) i el 1853 (opus 132), és a dir, a la darrera fase creativa d’un compositor cada vegada més afectat pels problemes mentals derivats de la sífilis, però que conservava intacta la capacitat per imaginar melodies memorables embolcallades en harmonies visionàries. Admirador confés del seu compatriota (una passió potser heretada del seu mestre Wolfgang Rihm), no pot estranyar a ningú que l’obra que escoltarem avui de Jörg Widmann remeti –tant pel que fa a la instrumentació (la mateixa dels *Märchenerzählungen*, que ell qualifica d’obra “*punyent, moderna i complexa*”) com pel que fa al títol (aquest *Hi havia una vegada...* que serveix de presentació dels contes clàssics)– a Schumann, com també ho fa *Hommage à R. Sch.* de György Kurtág, un dels seus compositors de capçalera. El mateix Widmann ha confessat que no pretén que la seva obra sigui “*una simple fugida sentimental i nostàlgica vers un passat que ja queda molt lluny, sinó un esborrany alternatiu, ingenu i fantàstic, del nostre món real amb totes les seves dislocacions*”. Els títols dels cinc moviments parlen per si sols i és segur que no pocs assistents a aquest concert quedaran meravellats per la qualitat, la imaginació i la capacitat de suggerir d’aquesta música dels seus intèrprets.

Luis Gago, periodista, assagista i musicòleg

També et pot interessar

Palau Cambra – Itinerari Lletraferits
Dijous, 07.05.20 – 20 h
Sala de Concerts

Leticia Moreno, violí
Lauma Skride, piano

Preu: 25 euros

I. Stravinsky: *Divertimento*
A. Piazzolla: *Gran tango*
B. Bartók: *Rapsòdia núm. 1*
A. Piazzolla: *Milonga del àngel*
M. Ravel: *Tzigane*
A. Piazzolla: *Muerte del àngel*

Jörg Widmann, clarinet

És un dels artistes més versàtils i interessants de la seva generació. Aquesta temporada centra la seva activitat al Carnegie Hall i també en la vessant de clarinetista, compositor i director al Palau de la Música, al Festival Internacional de Bergen, i com a artista resident de la WDR Sinfonieorchester de Colònia. En concerts de música de cambra actuarà juntament amb artistes prestigiosos.

Estudià clarinet a la Juilliard School de Nova York. Molts compositors li han escrit concerts per a clarinet. Com a compositor continua rebent molts guardons (Premi Arnold Schönberg, Premi de Composició SWR, Premi de Composició Claudio Abbado...) i les seves obres són dirigides per directors de renom. La seva òpera *Babylon* s'estrenà la temporada 2012-13 (Bayerische Staatsoper, Kent Nagano). Ha estat artista en residència als principals festivals i amb orquestres d'arreu, com el Festival de Lucerna, Festival de Salzburg, Orquestra Simfònica de Bamberg, fou *creative chair* al Tonhalle-Orchester de Zuric (temporada 2015-16) i artista en residència del BOZAR i l'Elbphilharmonie.

És membre de ple dret de l'Akademie Bayerischen de Schönen Künste. Widmann és professor de composició a l'Acadèmia Barenboim-Said de Berlín.

Tabea Zimmermann, viola

Va estudiar amb Ulrich Koch a la Musikhochschule de Freiburg i posteriorment amb Sandor Vegh al Mozarteum de Salzburg. Fa molt de temps que és una músic reconeguda del panorama musical; tant el públic com la crítica musical en valoren una personalitat carismàtica i una profunda comprensió musical.

Com a solista treballa habitualment amb les millors orquestres del món, com la Berliner Philharmoniker, Orchestre de París, London Symphony Orchestra, Orquestra Filharmònica d'Israel i Filharmònica Txeca. És artista resident de la Royal Concertgebouw Orchestra la temporada 2019-20, però també als diversos auditoris que visitarà en gira. En el terreny de la música de cambra, col·labora en trio amb Jörg Widmann i Dénes Várjon, així com amb Daniel Sepec i Jean-Guihen Queyras; a més, col·labora en recitals fent duo amb els pianistes Javier Perianes i Thomas Hoppe.

Té enregistrats prop d'una cinquantena d'àlbums, pels quals ha merescut nombrosos premis, el més recent, el Premi Internacional de Música Ernst von Siemens 2020.

L'artista ha inspirat nombroses composicions per a la viola, i ha introduït obres noves en el repertori estàndard de concerts i música de cambra. Des del 2019 ha ofert diverses actuacions tocant un instrument construït especialment per a ella per Patrick Robin.

Imparteix docència a les Musikhochschule de Saarbrücken i Hochschule für Musik de Frankfurt. Des de l'octubre del 2002 és professora a la Hochschule für Musik Hanns Eisler.

Annika Treutler, piano

Nascuda el 1990, estudià a Rostock i a Hannover. Cursa un postgrau amb B. Goetzke. Ha participat en classes magistrals d'E. Leonskaja, entre d'altres. I ha preparat les *Variacions Goldberg* amb L. Ove Andsnes i M. Perahia. Ha participat als concursos Grieg, Gina Bachauer, Montreal, i ha guanyat el quart premi del Concurs ARD.

Debutà el 2017 amb el *Concert per a piano en Re major* de Haydn. Col·laborà amb la Mecklenburgische Staatskapelle Schwerin, Orquestra Filharmònica de Tfn Hildesheim, en duo de pianos amb Kit Armstrong, i amb D. Müller-Scott, entre d'altres.

La temporada 2018-19 va col·laborar amb la Filharmònica de Dortmund, a més de recitals amb J. Hagen a Berlín, Viena i Itàlia, en trio amb S. Waarts i A. Stadler, i amb l'Elliot Quartet, Signum Saxophone Quartet...

El 2018 llançà un CD (Hänssler Classic) amb obres de Brahms i el 2019 les *Sonates per a violoncel* amb J. Hagen.

Ha treballat en el projecte *Rhapsody in School*, impulsat per Lars Vogt; ara n'és ambaixadora. Des de la tardor del 2018 és professora a la Universitat de Música Hanns Eisler (Berlín).

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

D.L.: B232-2020